

РЕШЕНИЕ

№ 951

гр. София, 15.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав,
в публично заседание на 19.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **10125** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба подадена от С. Б. А. чрез адв. Д. срещу заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-1075-000336 от 28.09.2022 г. по чл. 171, т. 2А, б. "а" от ЗДвП, издадена от Н. П. С. на длъжност началник група към ОДМВР Р., сектор "Пътна полиция", с която на жалбоподателя за извършено нарушение на чл. 150а ал.1 от ЗДвП е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2А, б. "а" от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС, за срок от 6 месеца и са отнети два броя регистрационни табели с рег. [рег.номер на МПС] .

Оспорващият твърди, че обжалваната заповед е незаконосъобразна, издадена в нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Твърди, че ЗПАМ е издадена срещу А., който не е собственик на автомобила, което означава грешка в адресата и обуславя незаконосъобразността на акта, оспорва се наличие на състава на извършеното нарушение, тъй като СУМПС на водача е отнето едва при съставяне на АУАН, изтъква се и немотивираност на акта, както и противоречие с принципа на съразмерност. Оспорва се и компетентността на издаващия орган.

В проведеното открито съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, се представлява от адв. Д., която поддържа жалбата и претендира разноски по

представен списък.

Ответната страна – Н. П. С. на длъжност началник група към ОДМВР Р., сектор "Пътна полиция, редовно призван, не изпраща представител.

Софийска градска прокуратура – редовно призвана, не взима становище по жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

С атакувания в настоящото производство индивидуален административен акт – заповед № 22-1075-000336 от 28.09.2022 г. по чл. 171, т. 2А, б. "а" от ЗДВП, издадена от Н. П. С. на длъжност началник група към ОДМВР Р., сектор "Пътна полиция", на С. Б. А. за извършено от същия нарушение на чл. 150а ал.1 от ЗДВП е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2А, б. "а" от ЗДВП – прекратяване на регистрацията на МПС, за срок от 6 месеца и са отнети два броя регистрационни табели с рег. [рег.номер на МПС] .

За да постанови атакуваната заповед, административният орган е приел въз основа на съставен АУАН № GA721894/27.09.2022г., че С. А. в [населено място] като водач на МПС- М. ГЛЦ 250 с рег . [рег.номер на МПС] , собственост на „Обитех Трейдинг“ ЕООД и като управител на дружеството е управлявал същото след като е бил лишен от права да управлява МПС по съдебен ред с влязло в сила решение № 328/2019г. от 09.02.2022г. и по този начин е нарушил разпоредбата на чл. 150а ал.1 от ЗДВП, като на основание чл. 171 т. 2а б.“а“ от ЗДВП му е наложена административна мярка-прекратяване на регистрацията за срок от 6 месеца и отнемане на два бр. регистрационни табели.

Установената фактическа обстановка не е спорна между страните. Не е спорно и обстоятелството, че лекият автомобил М. ГЛЦ 250 с рег . [рег.номер на МПС] е собственост на „Обитех Трейдинг“ ЕООД, чийто управител е жалбоподателят. Неоснователни са възраженията на адв. Д., че е следвало ЗППАМ да се издаде срещу дружеството, а не на водача, в случая и управител на същото, доколкото правната природа на юридическите лица не им позволява да управляват превозни средства, съответно да извършват нарушения на ЗДВП.

В цитирания АУАН като мотиви за издаването му е отразена посочената по-горе фактическа обстановка, обосноваваща нарушение на чл. 150а, ал. 1 от ЗДВП.

Като част от административната преписка ответната страна представя Справка-картон на водача за санкционирането му във връзка с нарушения на ЗДВП, в която е отбелязано и решение № 328/09.02.2022г., издадено от ОС Ловеч, с което на А. е наложено наказание лишаване от право да управлява МПС за срок от 36 месеца , а именно от 27.09.2022г. до 27.09.2025г. Извършеното нарушение е осъществено на 27.09.2022г. и следователно попада в посочения времеви обхват.

Към делото са приобщени писмените доказателства, представляващи цялата

административна преписка по издаване на обжалваната заповед.

При така установеното от фактическа страна, съдът достига до следните правни изводи:

На основание чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът извърши проверка за наличието на претендираните с жалбата основания за отмяна на оспорената заповед и провери служебно законосъобразността на същата на всички останали основания, визирани в чл. 146 от АПК.

Жалбата е подадена от лице с надлежна процесуална легитимация, чийто интерес е засегнат от оспорения индивидуален административен акт. Същата е подадена в установения от чл. 149, ал. 1 от АПК преклузивен срок за обжалване и отговаря на изискванията на чл. 150 и чл. 151 от АПК, което обуславя нейната процесуална допустимост.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Предмет на настоящото съдебно производство е индивидуален административен акт - Заповед за прилагане на принудителна административна мярка по реда на чл. 171, т.2а от ЗДвП. Предвидените в чл. 171, т. 2а от ЗДвП правни последици не представляват административни наказания, а принудителна административна мярка /ПАМ/. По смисъла на чл. 171, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки се налагат за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения по този закон, поради което те са от вида на преустановяващите ПАМ. По своето правно естество заповедта за налагане на ПАМ е отежняващ индивидуален административен акт и се регулира от нормите на АПК. Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 2а се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или оправомощени от тях длъжностни лица.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, при условията на делегирана компетентност, изрично посочена в акта. Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, б "а", т. 6 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. От представената по делото № 812з-1632 от 02.12.2021 г. на министърът на вътрешните работи и заповед № 330з-1 от 04.01.2022 г. и удостоверение за заемана на длъжност е видно, че заповеди за прилагане на ПАМ по ЗДвП могат да се издават и от полицейски органи по чл. 142, ал. 1, т. 1 ЗМВР, а в случая от началник група. Следователно към датата на издаване на обжалваната заповед административният орган е разполагал с необходимите правомощия да постановява актове от оспореният вид. Неоснователни са възраженията и в тази посока.

Заповедта е обективирана в изискуемата писмена форма и съдържа необходимите реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК и чл. 172, ал. 1 от ЗДвП. В същата са посочени както правни, така и фактически основания за издаването ѝ. За да приложи процесната

принудителна мярка, административният орган е приел от фактическа страна, че водачът на МПС- М. ГЛЦ 250 с рег . [рег.номер на МПС] , собственост на „Обитех Трейдинг“ ЕООД като управител на дружеството е управлявал същото след като е бил лишен от права да управлява МПС по съдебен ред с влязло в сила решение № 328/2019г. от 09.02.2022г. и по този начин е нарушил разпоредбата на чл. 150а ал.1 от ЗДВП.

Съгласно разпоредбата на чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДВП, цитирана като правно основание за издаване на процесния акт, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка "прекратяване регистрацията на пътно превозно средство" на собственик, който управлява моторно превозно средство, без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от НПК, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година. За законосъобразността на мярката е от значение обективното наличие на някое от посочените в нормата административни нарушения, установено по съответния ред.

В конкретния случай, видно от фактическото описание на деянието, административният орган е приел наличието на една от хипотезите, визирани в законовата разпоредба, а именно управление на МПС от лице, лишено от това право по съдебен ред. Наложената мярка е в границите на предвидения минимум, поради което не е налице несъразмерност на същата, съотнесена към тежестта на нарушението.

Неоснователни са и възраженията, че лишаването от право е наложено едва с АУАН, издаден на 27.09.2022г. Фактът на влязло в сила решение на съд е правнорелевантният факт, с настъпването на който е налице наложено наказание, за което жалбоподателят е знаел. Изземването на СУМПС е фактическо действие, свързано с изпълнението на наложеното наказание и не представлява правна воля за налагане на наказание, поради което няма връзка с осъщественото нарушение.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски, но тъй като не се претендират такива, няма доказателства и такива да са направени, поради което не следва да бъдат присъждани.

Воден от изложените съображения, и на основание чл. 172, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд София - град, III отделение, 62 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Б. А. против заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-1075-000336 от 28.09.2022 г. по чл. 171, т. 2А, б. "а" от ЗДвП, издадена от Н. П. С. на длъжност началник група към ОДМВР Р., сектор "Пътна полиция", с която на жалбоподателя за извършено нарушение на чл. 150а ал.1 от ЗДвП е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2А, б. "а" от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС, за срок от 6 месеца и са отнети два броя регистрационни табели с рег. [рег.номер на МПС]

Решението не подлежи на обжалване съгласно чл. 172, ал. 5 ЗДвП.

СЪДИЯ: